

о. Степан УГРИН

Приходить час відпусток, відпочинку. Ми на нього, напевно, чекаємо, будуємо плани. Важливо, щоб цей очікуваний час подарував нам радість, спокій на душі, адже нерідко людина, як би це не звучало дивно, втомлюється від відпочинку. Тоді ефективність її праці ще гірша, ніж була тоді, коли, наприклад, вона йшла у відпустку.

Що потрібно було б зробити для уникнення подібного парадоксу? Як відпочивати так, щоб отримати від цього радість? Насамперед, хотілося б зауважити, що аж ніяк не можна піддаватися мисленню, котре сприймає цей час як такий, в якому «все дозволено», тобто - жодного ритму, жодної дисциплінованості. Ніяк ні. Бо хоча це період, під час якого людина дещо змінює свій вид діяльності, і, можливо, зазнає менших навантажень, однак це не тільки час безкінечного фізичного чи розумового послаблення у діяльності, бо саме воно й грає з людиною погану гру. Таке псевдорозслаблення не збільшує її працездатності, а навпаки. Тому ці всі «безконечні» засмагання, сидіння біля телевізора чи комп'ютера просто «крадуть» силу людини.

Як цьому всьому зарадити? Дисципліна!.. Вона, насамперед, повинна б була проявлятися в упорядкованому «графіку» відпочинку, де обов'язково має бути молитва, праця! Хай інша, але праця. Відпочинок полягає у перезавантаженні людини, відкритті її глибоких духовних надр, віднайденні свого «я» у його відносинах із Богом. Так, правда, це час і для розваг, і, може, навіть іноді для лежання під сонцем чи на дивані, але... Дисципліна! Без неї це все почне не будувати людину, а її руйнувати...

Доброго Вам відпочинку...

о. Степан УГРИН Відпочинок//СЛОВО № 2 (62) 2015